

ringen ikke har nogen EU-politik, at regeringen leder efter et standpunkt, men vi vil gerne hjælpe regeringen på vej, for det begynder at haste. Det er vigtigt, at regeringen koncentrerer sig om de emner, der har virkelig betydning, og hvor vi kan forvente tilslutning til danske synspunkter.

Jeg synes, at udenrigsministeren her har været langt mere konkret end statsministeren. Falder statsministeren for den fristelse at sætte alt muligt på dagsordenen, der er rene, danske, socialdemokratiske særmeldinger, som ingen andre vil lytte til, så risikerer statsministeren at score et kolossalt selvmål. Det kan måske skabe lidt ro på hans egen ventrefløj, men når sandhedens time er inde og statsministeren skal stå til ansvar for, hvorfor han ikke kom igennem med sine synspunkter, så har han leveret en kolossal angrebsflade til hr. Holger K. Nielsen, hr. Frank Aaen og de mere fanatiske dele af nejbevægelsen.

Danmark skal bruge sin indflydelse med omtanke, satse på det, der virkelig betyder noget for vores land, og som ikke bare lyder pænt på et socialdemokratiske årsmøde.

Fra konservativ side ønsker vi udvidelsen af EU med de central- og østeuropæiske lande og Baltikum sat øverst på dagsordenen, for her har vi en historisk forpligtelse.

Vi ønsker nærhedsprincippet styrket, så EU skal holde fingrene fra vores velfærdsordninger, og på arbejdsmarkedsområdet skal aftalesystemet respekteres.

Vi ser gerne en stærkere miljøindsats, og vi mener også, at hensynet til de små lande fortsat skal være tungt, men selvfølgelig skal mindre lande ikke kunne vedtage EU-lovgivning hen over hovedet på alle de store; der må findes en balance.

Danmark har ydet en flot, stor indsats i det tidligere Jugoslavien, en indsats, som endog har kostet danske soldater livet. Folketinget skylder både dem og deres pårørende dyb tak og ære. Indsatsen i det tidligere Jugoslavien har bestemt ikke været forgæves, men den har klart illustreret begrænsningerne og svaghederne i FN's arbejde og i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske muligheder. Det må løses ved regeringskonferencen, for samarbejdet på det forsvars- og udenrigspolitiske område skal styrkes, og Danmark skal selvfølgelig fuldt og helt blive medlem af WEU – dvs. Vestunionen.

Vi har mange muligheder for at føre en politik, som forbedrer danskernes levestandard og livskvalitet. Vi har også muligheden for at pla-

cere Danmark centralt på den internationale scene, men det kræver mod, det kræver vilje, og det kræver visioner.

Regeringen har ikke så mange visioner, men fra konservativ side håber vi, at den i det mindste har mod og vilje til at skabe resultater. Vi ved godt, at ingen er forpligtet ud over sine evner, men i de kommende måneder og frem til december forventer vi i det mindste, at regeringen lader som om.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg agter at følge den linje, som formanden lagde i formiddags med hensyn til de korte bemærkninger. Først hr. Jan Køpke Christensen.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Som jeg sagde tidligere på dagen, er det vigtigt, at vi får en markant kursændring i dansk politik, og det er jo også det, vi i dag kan høre fra både den konservative ordfører, hr. Hans Engell, og Venstres ordfører, hr. Anders Fogh Rasmussen. Så vidt, så godt.

Men – for der er jo et men – lad os nu være helt ærlige for en gangs skyld her i dette Ting. Hvad er der sket på de områder, som Venstre og De Konservative sidste år meldte ud med inden finanslovforhandlingerne? Hvad fik Venstre og Det Konservative Folkeparti reelt igennem ved finanslovforhandlingerne? Efter Fremskridtspartiets opfattelse var det meget begrænset.

Som vi allesammen er klar over her i Tinget, så gennemførte regeringen – efter at have indgået forlig med Venstre og Det Konservative Folkeparti – sammen med venstrefløjens grønne afgifter, hvilket var til skade for erhvervslivet. Ja, man indførte den kommunale udligning, der også er til skade til erhvervslivet, og man lavede sammen med venstrefløjens i Folketinget en udlændingelov.

Jeg synes derfor, at det i dag er på sin plads, at vælgerne klart og tydeligt får at vide, hvad det så er, man kræver, inden man går til finanslovforhandlingerne. Så kan de sige: Jamen vi har jo lige hørt, hvad Venstre og De Konservative ønsker. Vi hørte bl.a., at Venstres ordfører sagde, at hvis der ikke kom en flerårig aftale omkring et reelt forsvarsforliget, ja, så kunne der ikke blive tale om et finanslovforlig med Venstre.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om der også er en konsekvens bag denne holdning, så der vil blive stemt imod finansloven, eller om